

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Se[cun]da pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sexto

ad similitudinem benignae confessionis inclinent et ponit exemplum
thauri ferocius. quem qui vult capte mollico nodosaz ei⁹ fricat ma
nibo seruicē. ut quē virtute tenere n̄ pōt p blandimentū apie
hendat. sic ⁊ isti catenā sub dole laudis portantes in ore ⁊ ma
lie gladiū abstundentes in coede thauz ecclesiastici gregis do
lo laudis apprehendere festinabāt. ⁊ qz oīs mḡi p̄fessor est vitatis
ideo ueniēt in eo triplicē vitatez amendāt sc̄z vite doctrine
et iusticie. dō vitate vite dicūt: scimus qz verax es: in vita tua
n̄ s̄latoz hm qz es vite demonstras exemplo. i ipso etēm nihil
vere passiois ve mortis vere resurrectionis ve ascensiōis ve vir
tutis ⁊ n̄ fide. Ila. 38. memento dñe quō ambulauerim coraz
I Itēz amendant in eo veritatē doctrine ⁊ viā dei qz sc̄z per
ueniēt ad dñm. hec via arta paupertas est. hec via despecta hūili
tas est. hec via laboriosa est p̄nia. hec via exulta caritas est. vt
dicit aplus: in vitate doctes: in veritate docet qui n̄ mentit. qui
vitatez n̄ abscondit. ⁊ qz ppter solā vitatem n̄ alia intendoe do
cet. xp̄s at non est mentit⁹. qz vt d̄ Ila. 53. p̄cēm n̄ fecit nec in
uentus ē dolus in ore eius. h̄ nec veritatē abstundit. p̄s. n̄ ab
scendi miāz tuā ⁊ vitatem tuā a filio multo. Jo. 18. ego in h̄
in veritate docuit. qz n̄ q̄sluit mōi gl̄iam h̄ vitatem solū. Jo. 8.
Si veritatē dico vobis q̄re nō creditis mihi. ego em̄ gl̄iaz meā
non quero. Itēz amendant in eo vitatem iusticie: ⁊ n̄ est libi ui
ra. sollicitudo timor vel fauor: de aliquo: vt ppter eū vitatē ta
reas ⁊ n̄ exequaris: n̄ em̄ respicis. iō certi sumus qz maiestatez nō verebentis celari
quin iuste diffimias qd̄ rezz est. n̄ est ḡ in te defectus vite nec de
fectus scie. h̄ nec defectus iusticie. huic mḡi om̄ne ē discipuli
assilati ei n̄ in magisterio supbie. qz ut ipse dīc Mat. 23. n̄ voc
mīni mḡi qz mḡi videt unus est xp̄s. h̄ simus discipuli eius
p̄mo quidez in vita in mutua dilectione. Jo. 13. in hoc cognoscē
Itē in vitatis cognitione. Jo. 17. accepēt a cognouerūt vere
qz a te exiui ⁊ credidēt qz tu me misisti. Itē sum⁹ discipuli ei⁹
in iudicio iusticie. iusti vero est vt nos ipsos d̄judicemus. et a
nobis ipsos iudicemus. Cor. 4. nolite aut̄ tpus iudicare. ⁊ si nos
sumimus. tale ⁊ primis exhibeamus. iuxta qd̄ dicit scriptura.
que sunt primi tu ex te ipso cognosce.

Cōdo in eo qz d̄. Dic ḡ nob. qd̄ tibi videt. ponēt. R
versuta questionis p̄posito de tributo cesari reddendo

Et tria facit. p̄mo enim p̄montur questio litigiosa. Ad eum no-
tiaq; sciendū. q; iudea circa tempa nativitatis xpi romano im-
perio tributaria facta est. exigendis vō tributis. tiberius cesar.
pontium pilatū p̄fuit hierosolimis. de qua rē multa longa ha-
bita atentio est phariseis & sacerdotib; p̄p̄lm dei assentito mū-
danis legib; n̄ debere astringi. nec regi tpali foce huius tributa
solueret. eū qui p̄mīch; decimis & sacrificiis regi seruiebat eter-
no. Sz econtra romani milites q; docebant herodiani allegebāt
celarem iudeā defendē rem bellicā agere. defendē patriā que nō
misimilitū manu nec militaris res absq; stipendijs p̄fia poterāt.
Ideo iustū esse dari tributa eos p quoꝝ tutelā erat imperium.
Itaq; hinc inde allegationib; adduātis nō absq; violēcia exi-
gebanē tributa. cuꝝ rei cā hierosolima ipsa p̄ ascensione dñi
subuersa ē. qz legib; noluit subīa tributoꝝ. g; quodā tpe circa
festum azimoꝝ herode hierosolimis existēt dū h̄c questio age-
ret in p̄lo p̄fsei oblata adūlus xpm oportunitate. discipulos
suos cū herodianis. i. cū militib; herodis b̄m Er̄b. Vel cū iudeis
qui p̄ti fouebant herodis b̄m Hiero. miserit ad xpm sup hac eū
questione īterrogantes q̄tenus caperet in b̄mone utrilibet p̄te
diffimta. siquidē diceret n̄ esse tributa soluenda. adduxerit hero-
dianos qui celariis rebellem apprehenderent. si vō assereret iuste
tributū exigi tanq; ciuilis libertatis ūriū odiosū p̄lo domō-
strarent. ne vero in hac dissontia recusaret p̄p̄ia manifestare
ſuam. laudes premiserit q̄ vītatis esset obseruator doctoꝝ & de-
fensor. laudib; g; callide p̄missis subīciunt: dic ergo nob̄ siq;dez
enim tm̄ amas veritatem. n̄ tacebis: qd̄ tibi videt; nō em̄ aliud
credis aliud doces: licet censū dari celari: vt quibusdā videt; eo
q̄ sit defensor patrie: an n̄: sic plūnī asserunt dū esse loci p-
tectorē cui dant p̄mīcie decime & sacrificia ex lege. Jō ip̄li lo-
li & non hoī hmōi exhibenda sūt tributa. est at̄ census tributū
qd̄ vñicuꝝ censem̄. i. imponit. cōpletum erat in eis illud. Tre. -
Princeps prouinciarū fada est sub tributo. Scđo tangit p̄ce
ptio fraudis: cognita aut̄ ih̄us nequicia eoz: p̄ma inquit vī-
tus respondentis est interrogantū mentez cognoscere. nihil at̄
p̄t latere dū qui scrutat renes & corda. iō ip̄le cognovit eorū
aim. & fraudes b̄monis nec abscondit simplicitas p̄sonaz. nec
adulatio verboꝝ Sap. 8. scit verbiac p̄sonū & dissolūtōes ar-
guimtoꝝ. Jō vt d̄ puer. z. n̄ est foetitudo n̄ est d̄siliū n̄ ē sapia
atra dñm. Verio ponit̄ rephensio: ait em̄ ih̄s: cur me tēptat̄
ypocrite: ypocrita filator est. quia aliud ē aliud p̄tendit. vnuꝝ
habet in coede & altez in ore. Cr̄b. Non respondit b̄m b̄mones
eoꝝ pacificos blande. h̄ b̄m d̄sciētiaz; eoꝝ asp̄ra dixit qz deꝝ

Sermo

plerūq; ad aiām loquit; non ad corpus voluntatib; respondet
n̄ v̄bis. video ḡ qz p̄hilei blandiebant vt p̄derent. ihs at eos
d̄fundebat vt saluaret. qz v̄tihor ē d̄e9 h̄i irat9 q̄ h̄o xp̄ci9 ac.

Ercio cū d̄. ostendite mihi. ponit hui9 questionis de
terminatio. ad eū nanc̄ ptinebat hui9 iuris determi
natio qui sp̄ualem h̄z et tpalem d̄natiōnem. in quo
omnis p̄tas est. et tria facit. p̄mittit em̄ n̄mismatis
requisitionez: ostendite mihi n̄misma. i. n̄mū qui p̄ tensu daē
capitis. iō addit: censu: opportebat em̄ distin̄mentē an censum
esset tribuend̄ ip̄m n̄misma vide: at illi obtuleit ei denariuz
qui decē valebat n̄mos a p̄ tributo dabant. Nota qz nds su
mus n̄misma diuini sensus. q̄tuor etem̄ oī h̄e denariū sc̄z ma
teriaz pondus imaginē a integratē. materia est opatio nostra
siquidē bona fuerit aurea erit vel argentea. in auro preciositas.
in argento claritas demonstrat. videamus ne op̄ n̄m ferreū
sit crudelitate. plumbū cupiditate. stagnū carnalitate erū va
nitate. quidā autem silatores a ypocrite dei monetam quasi al
chimiste falsificant. h̄nt em̄ apparentia operis auri vel argenti.
sed pbator cordiū inquirit ut ostendat sibi hec materia quā rep
baut in igne diectam. Dier. 6. argentū reprobū vocau. eos.
qz d̄ns piecat illos. Scđo requiriūt in denario pondus intentio
nis. vt amore n̄a inten̄tio ferat in d̄eū. Aug. amore meus pon
dus meū. Vel pondus est op̄is maturitas. et mentl. stabilitas
Vel pondus ē timor d̄i. Job. 28. qui fecit venti pond̄. a ite
q̄li tumentes sub me fluctus. sic semp timuū deum a pondus ire
eius ferre n̄ potui. Itē in denario imago pulchra requiriūt et sup
scriptio vera. ad imaginē quippe dei d̄diti sum̄ natūraliter. sed
requiriūt etiā in nob̄ imago gr̄e ei9 de qua. Cor. 15. sic porta
ūnus imaginē terrestris. sic portum̄ imaginē celestis. Imago
em̄ celestis est vt sim̄ h̄uiles benigni casti misericordes. hec sūt
imagines celestiū. subscriptio vo hui9 denariū ē nomen xp̄iani
tatis ope demonstratū. Vel subscriptio ei9 est esse descriptu3 in
li. vite. sic d̄ Lue. 10. gaudeτ a exultate qm̄ nomia v̄ra scripta
sunt in cel. Q̄to denarius d̄ esse integer. a in tegritas n̄a casti
tatis ē pleuerancia. Ja. 1. sitis integri in nullo deficiētes. H̄ ē cen
sus quē debem̄ deo. de q̄ dic. Ostendite mihi n̄misma cen̄. i
ex op̄ib; oñdite teip̄m. Iac. 3. Dñdit ex bona auerſatōe ope
ram suā in mansuetudine sapie. Dñ. Scđo tangit n̄mismatē
examinationem: ait illis ih̄sus: cuius est imago hec a super
scriptio: nouerat quidem cuius erat. Et p̄pter duo interrogat
Primo vt ex eorū response: veritatem sensus soluendi ape
riat. Secundo vt se alienū a negochiis secularibus ostendat qui
videbatur n̄mismatum ignorare imaginem: dicūt ei cesaris:

Nota qz in qbusdaz sic pertinet imago dei. vt qz a deo incogniti
 requirat de eis cuius est imago huc. in qbusdaz enim diabolus
 sculpsit imaginem vitioum quaz pro blandiendo depingit. postea
 stilo sculpsit assuetudinis. postea format statuam oblituacoris. de
 pro Dicere. 22. apparet fenestras fecit lacuna cedrina pingitur si-
 nopide. nam diabolus appetit fenestras sensuum illaqueat animam. et
 rez sensibili pingit imagines. De 2°. d eiusdem. 17. pccm iuda
 scriptum est stilo ferreo in vngue adamatino exaratum est super la-
 pide coedis eoz. De 3°. d Vla. artifex bgnari extedit nocturna
 formauit illud in runcina. fecit illud in angularibus et in circino
 circinavit illud. et fecit imaginem viri qsi speciosus hocem hitan-
 tem in domo. de talibus imaginibus qnt deus. cuius est huc imago
 non enim cognoscitur a deo qz opus dei non est sic dicit quibusdam
 Amen dico vobis nestor vos. hoc plangens Dicere. tre. 4. quod in-
 quid obscuraturus est autem. mutatus color optimus. demigrata est
 super carbones facies eoz. non sunt cogniti in plateis. mihi etiam
 videtur de mulieribus corporis imaginem in luxuria detergenteribus. qren-
 duz a deo cuius est huc imago. et dicitur q de modis sit. Dier. 4. cuiz
 ornata fueris monili aureo et spinarum fibro oculos tuos fru-
 stra coponeris. **V** Nota qz qd pccis sentit anima. tot imagines
 diabolus in ea exprimit. est enim imago luxurie. Ezech. 16. fecisti
 tibi imagines masculinas et fornicata es in eis. Itē est imago
 avaricie de qua d Xpo. 13. q qui non habet imaginem bestie in manu.
 vel fronte. neque poterit emere aliquid nec vendere. huc bestia habet plagas
 gladii. qm avaricia et vulnerat. Itē est imago superbie. Ro. 1.
 mutauit gloriam incorruptibilem dei in similitudinem imaginis cor-
 ruptibilem hominem et volucrum et quadrupedum et serpentum. homo corruptibile
 adam fuit cuius imago mobia. volucres sunt demones quorum ima-
 go excellencie appetit. quadrupedes sunt principes seculi quorum
 imago dominatio est. serpentes astuti sunt sapientes seculi. Itē est
 imago magis glorie. Vla. 44. fecit imaginem viri aetatis. Itē est imago
 in accidie inuidie et gule. de quibus omnibus Deut. 4. Non faciatis
 vobis sculptam imaginem aut similitudinem masculi vel femine similitudinem
 omnium iumentorum que sunt super terram. vel animalium sub celo volantium atque
 reptilium que mouentur in terra sive piscium que sub terra morantur in aqua
 horum omnium degeneres et brutales imagines deus abhorret de. c9
 est huc imago. **D** Tercio ponit quodis determinatio: tunc
 ait illis. reddite qd q sunt cesaris cesari et qd dei sunt deo. qsi dicat ex
 quo pitemini illius numismatis subscriptionem et imaginem fore
 cesaris ipsi cesari ius suum tribuite. et deo qd dei sunt decimas sciz et
 primicias offerte. quia verumq ius se compatit. nec alterum alter
 ri preindicat qui enim regna substituit ius etiam regium determinauit
 Sicut legitur. Re. 8. hoc erit ius regis qd impaturus est vobis et
 inter alia qd ibi enumerantur ius fisca sive tributi noitat cum d. segno

Sci mo

tes v̄as et v̄ineazz redditus atq; greges v̄os addecimabit.
Igit̄ qui p̄ati n̄ obtempat dei ordinationi resistit. Nō h̄m Hiero-
q; sicut cesar sue imaginis imp̄llionez requirit. ita & deus aīaz
requirit vult̄ sui lumine insignitaz. Et h̄m Cr̄b. triplex d̄rā ē
imaginis dei & imaginis cesaris. Prima q̄ntuz ad materiam. q;̄
imago dei n̄ est in auro depicta h̄ in hoībus figurata. nā celans
numisma aux̄ est. numisma dei h̄o. Secunda d̄rā est q̄ntuz ad rep-
resentationē q;̄ in solidis cesar videt. in hoībus v̄o deo agnoscit
Tertia est quo ad efficientē cām. q;̄ cesaris imaginez man⁹ ar-
tificis sculptis & corruptibilis l̄ris ānotauit. dei v̄o imaginem
in hoīe dīna manus in decē vīnis apicib⁹ demonstrauit. i. quicq;
sensib⁹ spūalib⁹. quicq; corporalib⁹ per q̄s a p̄rehendim⁹ q;̄ sūt v̄ti-
lia. P. Item nō in mō isto q̄tuor esse celares. h̄ p̄g hanc
vitam vñus ē. celares quidē pñlīs vite sūt m̄dus secularis prin-
ceps corpus p̄priū & natūa. cesar qđem sic d̄r a redendo eo q;̄ ce-
dat. sic v̄re m̄dus iste nos cedit adūlitatib⁹ & flagellis. Exo. 3
E. famuli tui flagellis cedim⁹. huic cesari aliqd̄ demus et aliqd̄
deo. duplex etenī vita est hoīis iusta adiua lez & cōtemplatiua.
Additū reddamus mō curando rem familiarē subueniēdo pxi-
mia sic dicit apl̄a q;̄ qui vxorē h̄z sollicit⁹ est q;̄ sunt m̄di. vitaz
aut̄ cōtemplatinā reddamus deo orando amādo meditando tra-
sitoria atenendo. vt h̄m apl̄m q;̄ viuit lā non sibi h̄ deo viuat
Secundus cesar est p̄nceps secularis cui merito istud duenit nomen
pter q̄tuor. p̄o rōne originis cesar em̄ sic p̄mitus dictus est iu-
lius a quo ceteri imp̄atorēs cesares noīant eo q;̄ ceso m̄ris v̄tero
natus sit. m̄r n̄ a p̄pria patria est & reuera exordia principū se-
culariū ex hoc sūt cū patrie vteris bellū ciuiū scindit. nā et iuli⁹
cesar ciuli bello factus ē p̄nceps. sic & iezobā regnū. 10. tribusū
sortitus ē discessio ne aquili. Itē cesar d̄rō severitatis eo q;̄ sub-
ditos cedat. ita em̄ filius salomois locutus est p̄plo. 3. Re. 11.
p̄f meus cedit vos flagellis ego at cedā vos scorpionib⁹. Itē
dictus ē cesar a grandi cesarie multa etenī sup̄fluitas capiti ad-
heret secularia principatus. vñ absolon aspirans ad regnū grād̄
habnit cesariē. Itē cesar inter p̄ta & possidēs principatiū in quo ius
principatus oīdit ne sit tyranus. ille em̄ possidet principatz q;̄
more p̄esse vult n̄ timore q;̄ em̄ sp̄ timeri appetit & ipse timet. id
principatiū n̄ possidet huic v̄o p̄ncipi seclari debet honorē tāq;̄ p̄o
tior tāq;̄ dño amor velut p̄ri cibutū velut defensori & corpū ex-
positio tanḡ capiti. cetera em̄ mēbra p̄ salute capiti se exponunt
led huic p̄ncipi ita reddamus sua q;̄ ius n̄ omittat diuinum
deo em̄ aīam debemus p̄ncipi seculari corpū. & hoc n̄ aliter nisi
h̄m dei m̄datū. q;̄ siquit iūserit d̄riuz deo illud n̄ est p̄ficiēd̄
vñ obſtrictioz egyptioz regis preceptū d̄templū ſerit de mēficien-

lxvii

dis infantibus hebreorum. nec saulis milites ad mandatum eius inie-
cerit manus in sacerdotes domini. nec beata legio thebeorum maximia-
no iubente eduxit gladium ad necem christiano. Tercius cesar est
corporis nostrum quod superfluitatis quoque eslari grandi exhibuerat. huic
debemus cibum post eslari quiete post labore sonnum per vigilias
et frigus indumenta et fame alimenta in estu refrigerium. et mille
sunt seruitutes quibus obligamini eidez. sed non ita reddam debitu
coepi ut quod dei sunt obliniscam. Ro. 12. Oblectro vos per misericordiam dei
ut exhibeatis corpora vestra hostiam vivente sanctam deo placenter
rationale obsequium vestrum. Quartus cesar natura est quod revera possidet
principatus in rebus humanis. sic quidam dixit. quod natura negat ne
mo felicitatem audiatur. huic debemus quod nre etati duemus sicut dicit
apulus. cum esset paulus loquax cogitabat ut paulus sapientiam ut
paulus. quoniam adest fatus sum vir euacuani ea quae erant pauli. et exinde
ad mores etatis procedamus mature. ultima vero resolutio naturae
in morte est quoniam reddidit corpus terre et spiritus ad deum qui fecit illud
ut dicit Ecclesiastes. Ante cesaris dominium erit in die nouissimo hic
enim infernus est cedens revera reprobos tunc ad penam que habet cesar
sunt dabuntur eidez dicente iudice. ite maledicti in igne eternum
qui patuerunt est diabolo et angelis eius. illi autem que sunt dei gratia
proletiariorum intrabunt cum illo in gaudium eternum. Quod nobis sit.

Dnica. 23. post penthecosten Ser. lxxvii

Vidente ihu ad turbas. Ecce princeps unus accessit et adorabat eum Christum. Igitur istud idem legitur Magister.
5. et Lucas. 8. in negotiacionibus seculi non prius rem
possidet venale quam prius obtulit pretium habet quod maius
sile recitat historiae principis euangelij. quod princeps salutem filie po-
stulans prius obtulit christo fidei pretium. habens mulier sanguinis fluxum
patiens quoniam efficacius credidit celerius est asculta salutem. Igitur
tria istud euangelium continet. primum est principis deuota supplica-
tio pro filia. secundum est secreta emorrysse sanatio in via. ibi. et ecce
mulier quam sanguinis. tertium est mira puelle suscitatio. ibi. et cum vele-
set ihesus in domum. Circa primum quatuor tanguntur. nam permis-
tit christi eruditio: loquente ihu ad turbas: facta fuerat christo adi-
stilus Iohannes baptista. una quod quare videt ipsi et discipuli prophetorum ieiunans
habent frequenter discipuli at christi non ieiunabant. Et ipse respondit quod duae
bonae causae nondum artabant ieiunio. una quidem ratione sue proprie-
tate gaudiose quod non dominus filius spiritus affligi ieiunio quodcumque illis est spiritus
altera causa est quod adhuc erant discipuli veteri vita carnales.
Ieiunium autem ad spiritualis vite pertinet nouitatem. noua autem veteribus
non sunt ieiunenda sic duplice declaravit exemplo scilicet vestimenti
et vini. volentes enim vestimentum reparare antiquum non adhibet amissione.

